

at lave en stat. Vi har ikke haft nær den samme nære indføling med det palæstinensiske folks lidelser og deres behov for at få lov til at skabe en stat, som under ingen omstændigheder, selv med det grundlag, der ligger i Taba, bare tilnærmelsesvis bliver i nærheden af de rettigheder, De Forenede Nationer foreslog palæstinenserne skulle have i 1947.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Med hensyn til hr. Lykketofts afvisning af, at jeg lytter til, hvad der bliver sagt, vil jeg sige, at jeg før har hørt det argument, når jeg har kritiseret hr. Lykketoft i egenskab af udenrigsminister.

Jeg må bare konstatere, at det jo ikke altid er hr. Jann Sjursen alene, der så har hørt forkert. Det er der andre partier og andre politikere, der har gjort over en bred kam i Danmark, men altså også i det internationale samfund. Også hr. Shimon Peres, den israelske udenrigsminister, som jeg faktisk mener har et meget fornuftigt syn på mange ting, også i relation til konflikten, har flere gange været ude med alvorlig kritik af den tidligere SR-regering.

Når det er sagt, tror jeg for så vidt, at hr. Mogens Lykketoft kan have ret i, at Danmark traditionelt i høj grad har kunnet identificere sig med Israels ønske om at kunne leve i fred og sikkerhed inden for anerkendte grænser og har måske ikke på samme måde kunnet identificere sig med det palæstinensiske folks lidelser. Og hvorfor ikke det sidste?

Fordi det palæstinensiske folk i mange år havde en leder, der hed Arafat, og som stod i spidsen for et PLO, der agerede noget anderledes, end den pågældende organisation gør i dag. Jeg tror, det er det, der er svaret.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg synes, man skal være omhyggelig med at definere både det, man er enig om, og det, man er uenig om.

Pointen er ikke, om den tidligere regering eller jeg har været ukritiske over for Arafat og det palæstinensiske selvstyre. Pointen er, at vi har været mere kritiske, end hr. Jann Sjursen ønsker, over for Israels regering og Israels statsminister. Det er det, der er uenighed om. Og den uenighed vil jeg meget gerne fastholde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen for den tredje og sidste korte bemærkning til hr. Lykketoft.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil så bare konstatere i forhold til de to vedtagelsesforslag, der er lagt frem i dag, i øvrigt også sammenholdt med det vedtagelsesforslag, der blev lavet i november 2000, at der er substantiel forskellighed, selvfølgelig fordi vi er i en anden situation i dag, end vi var i november 2000, men også, fordi EU har bevæget sig i en stadig mere kritisk retning over for palæstinenserne, hvilket også kom til udtryk i Laeken i forbindelse med topmødet dér, og hvilket også afspejler sig i det vedtagelsesforslag, som er lavet både af Kristeligt Folkeparti og af det flertal, som hr. Lykketoft er en del af.

Jeg vil så blot, for at afslutte vor disput, sige, at jeg er meget uenig med hr. Lykketoft i hans vurdering. Og jeg mener, man kan gå tilbage til det svenske EU-formandskab og se, hvordan hr. Göran Persson tacklede hele situationen, hvad han i øvrigt fik gevist udtryk for, da han modtog Arafat i Stockholm. Det var en noget anderledes måde at føre kritisk dialog på, også med Arafat, end den måde, den danske statsminister og daværende udenrigsminister gjorde det på.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, hr. Jann Sjursen stillede et meget vigtigt spørgsmål, som hr. Mogens Lykketoft ikke svarede på. Det lagde jeg mærke til. Der var flere muligheder for at svare, men der blev ikke svaret på det. Det var jo om den ligeværdighed, som hr. Jann Sjursen taler om, og som nok er noget i konflikt med, at hr. Lykketoft siger, at der ikke er ligeværdighed, men at der er tale om, at Israel er langt stærkere end palæstinenserne.

Og det er jo også rigtigt nok. Ser man de to parter isoleret over for hinanden, er Israel militært set langt stærkere end palæstinenserne. Men vil hr. Lykketoft ikke godt erkende, at det meste af den arabiske verden i det område, vi taler om, er imod og bekæmper Israel? Vil hr. Lykketoft ikke erkende, at Iran og Irak og Syrien udgør en væsentlig trussel mod Israels eksistens via deres sponsorering af terror, via deres støtte til palæstinenserne? Var det ikke nøjagtig de lande, der, da Israel blev oprettet efter FN's vedtagelse, overfaldt Israel dagen efter?